

Σαββόπουλος Κωνσταντίνος Οδυσσέας
Υπεύθυνος γραφείου Ποδηλατικού Τουρισμού
Οδηγός / Ξεναγός ομάδων ποδηλασίας
Αρη Βελουχιώτη 31 Ρέθυμνο
Tel. 0030-2831058178

Κυρίες κ Κύριοι σύνεδροι

από το 1983 που ακρωτηριάστηκα στο δεξί μου πόδι, βιώνω την ευεργετική επίδραση της ποδηλασίας στην ψυχική και σωματική μου υγεία.

Ως φοιτητής και εργαζόμενος, είτε στην Ν.Υόρκη, είτε στην Θεσσαλονίκη, χρησιμοποιούσα καθημερινά το ποδήλατο για τις μετακινήσεις μου. Τόσες πολλές φορές όταν το τεχνητό μου μέλος μου δημιουργούσε προβλήματα στήριξης και πόνου, το ποδήλατο μου προσέφερε την καλύτερη δυνατή λύση και έγινε τελικά κάτι σαν προέκταση του σώματός μου.

Πέρα από την χρήση του ποδηλάτου σε αστικό περιβάλλον άρχισα να κάνω και αποδράσεις στην φύση. Στην αρχή κοντινούς προορισμούς, και σιγά σιγά όλο και πιο μακρινούς συνειδητοποιώντας την δύναμή μου και τις ικανότητες μου.

Το 1987 στην Θεσ/νίκη ελάχιστοι άνθρωποι χρησιμοποιούσαν ποδήλατο για τις καθημερινές τους μετακινήσεις. Το παράδειγμά μου επηρέασε πολλούς ανθρώπους (ιδιαίτερα αρτιμελείς) να πάρουν μια τέτοια απόφαση. Αυτό μου δημιούργησε την επιθυμία να μεταδώσω πληροφορίες υποστήριξης και να προσφέρω ευκαιρίες δημιουργικής άθλησης σε συναδέλφους με αναπηρίες σαν την δική μου, και όχι μόνο. Έτσι σιγά – σιγά μέσα από επαφές που απέκτησα από ορθοπεδικούς γιατρούς και ορθοτεχνίτες προσέλευσα νέους κ νέες με παρόμοιες αναπηρίες στην ψυχαγωγική-θεραπευτική ποδηλασία και γενικότερα σε δραστηριότητες στην φύση (sea / beach volley, κολύμπι, πεζοπορία) λειτουργώντας ως ομοιοπαθής σύμβουλος ή αλλιώς ως σύμβουλος ομοτίμων.

Επανειλημμένες προσπάθειες /προτάσεις για την θεσμοθέτηση του ρόλου του ομοιοπαθούς συμβούλου σε φορείς υγείας και πρόνοιας, δυστυχώς έπεσαν στο κενό. Το 1994 ζώντας πια μόνιμα στην Κρήτη, κατάφερα να υλοποιήσω τον 1^ο ποδηλατικό μου μαραθώνιο (500χλμ σε 5 ημέρες). Συντρόφους μου σε κείνο το ταξίδι είχα τον Μενέλαο με προβλήματα όρασης και την Κατερίνα με κινητικά προβλήματα στα κάτω άκρα. Διασχίσαμε σχεδόν όλη την Κρήτη, μιλήσαμε σε παιδιά σε σχολεία, ιδρύματα, σε αμφιθέατρα πανεπιστημίων και κάναμε ευρέως γνωστή την δυνατότητα για ποδηλασία (και όχι μόνο) των αναπήρων .

Στους μαραθώνιους που ακολούθησαν τα επόμενα χρόνια όλο και περισσότεροι νέοι κ νέες με αναπηρίες από όλη την Ελλάδα συμμετείχαν.

Δεν θα ξεχάσω ποτέ την ικανοποίηση και χαρά ζωγραφισμένη στα πρόσωπά τους.

Όπως και κείνη την πρώτη φορά που κατάφερα να εξασφαλίσω 4 διπλά ποδήλατα κ 4 εθελοντές ποδηλάτες για 4 τυφλά παιδιά από την Αθήνα.

Οι διοργάνωση αυτών των μαραθωνίων μου έδωσαν επίσης την ευκαιρία να μελετήσω και να χαράξω διαδρομές, να κανονίσω διαμονές και διατροφές, επισκέψεις κλπ. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να συνειδητοποιήσω και την τουριστική πλευρά του όλου θέματος. Έτσι ξεκίνησα δειλά – δειλά να προσφέρω σε επαγγελματικό επίπεδο μονοήμερες ή πολυήμερες ποδηλατικές εκδρομές για ανάπηρους και μη. Μικρές μικτές ομάδες των 7ατόμων που προάγουν και την Κοινωνική Ενσωμάτωση.

Δυστυχώς οι παράγοντες οι οποίοι θα συνέβαλλαν στην ανάπτυξη αυτής της επιχειρηματικής πρωτοβουλίας ήταν και είναι ως επί των πλείστων ,αρνητικοί (βλ. δυσκαμψία στην υλοποίηση προγραμμάτων, αδιαφορία, ανταγωνισμός από φορείς του λεγόμενου μαζικού τουρισμού που δεν βλέπει τον άνθρωπο αλλά μόνο μονάδες κέρδους κλπ) Για αυτό και πιστεύω πολύ στην προσπάθεια που ξεκίνησε από το

ENAT, (ιδιαίτερα για την Ελλάδα) η οποία μπορεί να συμβάλλει τα μέγιστα στους παραπάνω στόχους.

Θα ξεκινήσω αναφέροντας την θεραπευτική πλευρά και αξία της ποδηλασίας, ιδιαίτερα στην φύση, την φυσική αποκατάσταση που προσφέρει σε ένα πλήθος ορθοπεδικών, κυκλοφοριακών, αναπνευστικών και καρδιακών προβλημάτων, αλλά και ψυχοσυναισθηματικών γιατί συμβάλλει στην απελευθέρωση καταπιεσμένης ζωτικότητας, ενδυναμώνει τον χαρακτήρα, την θέληση, την υπομονή και την επιμονή. Η φύση διδάσκει όταν την προσεγγίζουμε με σεβασμό και ταπεινότητα και το ποδήλατο είναι το πιο κατάλληλο όχημα για μια τέτοια προσέγγιση. Το ποδήλατο είναι ένα όχημα μιας νέας νοοτροπίας. Αμφισβητεί ένα σύστημα αξιών που προωθεί την εξάρτηση, την σπατάλη, την ανισότητα στην μετακίνηση και την καθημερινή σφαγή χιλιάδων ανθρώπων στην άσφαλτο. Υπάρχει κάθε λόγος να βοηθήσουμε το ποδήλατο να γνωρίσει μια νέα εποχή.

Η βελτίωση της ποιότητας ζωής των αναπήρων στην Ευρώπη κ στην Β.Αμερική τις τελευταίες δύο δεκαετίες είχε ως αποτέλεσμα και την ανάπτυξη του Ειδικού ή Προσαρμοσμένου τουρισμού, ιδιαίτερα στις Σκανδιναβικές χώρες Έχουμε ταυτίσει, λανθασμένα, την αναπηρία μόνο με το αναπηρικό αμαξίδιο, αυτό όμως αποτελεί μόνο ένα ποσοστό των αναπήρων (υπολογίζεται στο 15 – 20%) Υπάρχουν 500 και πλέον μορφές ορθοπεδικών αναπηριών, από τις οποίες οι περισσότερες δεν απαιτούν κάποια ιδιαίτερη διαρρύθμιση χώρων. Υπάρχουν αναπηρίες που αφορούν στην εγκεφαλική παράλυση, σπαστικότητα, προβλήματα όρασης, νοητική υστέρηση, ψυχοσυναισθηματικές διαταραχές και άλλες αόρατες αναπηρίες όπως η μελαγχολία, η κατάθλιψη, η χρήση ναρκωτικών, ο αλκοολισμός. Για την συντριπτική πλειοψηφία των παραπάνω αναπηριών, έχει αποδειχθεί επιστημονικά εδώ και χρόνια πόσο θετικά συμβάλλουν οι φυσικές δραστηριότητες στην ψυχοκοινωνική ανάπτυξη, κοινωνική ενσωμάτωση και φυσική αποκατάσταση των αναπήρων.

Ένα πολύ θετικό παράδειγμα αποτελούν οι δραστηριότητες orienteering στην Νορβηγία.

Θετικές πρωτοβουλίες στην Ελλάδα και παράδειγμα προς μίμηση αποτελούν Η πρωτοβουλία των νέων του ορεινού Αποκόρωνα (επαρχία του νομού Χανίων) για την διάνοιξη προσπελάσιμων μονοπατιών στην φύση

Και η πρωτοβουλία της Εθελοντικής Εργασίας Ελλάδας (παρ. Θεσσαλονίκης) για διαδρομές στην φύση για ανθρώπους με προβλήματα όρασης (περιοχή ποταμού Νέστου)

Θεωρώ επίσης πολύ σημαντική και απαραίτητη την συμμετοχή των ίδιων των αναπήρων στην ανάπτυξη του τουρισμού για ανάπηρους. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα την βελτίωση της ζωής των αναπήρων προσφέροντας θέσεις εργασίας σε έναν πολύ ενδιαφέρον και αναπτυσσόμενο χώρο. Θα πρέπει λοιπόν οι ίδιοι οι ανάπηροι να ενθαρρυνθούν να δραστηριοποιηθούν στον χώρο της παροχής υπηρεσιών και προϊόντων σε επισκέπτες με αναπηρία.

Δυστυχώς όμως φορείς που χειρίζονται προγράμματα για την ενίσχυση των αναπήρων επιχειρηματιών (Βλ ΟΑΕΔ), όπως επίσης και ασφαλιστικοί φορείς του δημοσίου (βλ.ΤΕΒΕ)

χαρακτηρίζονται από έλλειψη γνώσης, ευαισθητοποίησης, κατανόησης και δυσκαμψίας, με αποτέλεσμα οι νέοι με αναπηρίες να αποθαρρύνονται και να απογοητεύονται και να παραμένουν στο περιθώριο στερούμενοι ερεθισμάτων, επιμόρφωσης και υλικοτεχνικής υποστήριξης.

Οι Παραλυμπιακοί του 2004 δεν συνέβαλλαν δυστυχώς στην ανάπτυξη του τουρισμού αναπήρων , ούτε και στην βελτίωση των συνθηκών ζωής των Ελλήνων αναπήρων και έτσι χάθηκε μια μεγάλη ευκαιρία. Παρ όλα αυτά, σωστές κινήσεις προς αυτήν την κατεύθυνση θα βρουν μακροπρόθεσμα την ανταπόκριση που τους αξίζει, όμως θα πρέπει επιτέλους οι ανάπηροι πολίτες με όραμα και στόχους να αποκτήσουν πρόσβαση στην πληροφόρηση και όχι να γίνονται πράγματα ερήμην τους ή/και εις βάρος τους.

Μεγάλο και πολύ σημαντικό ρόλο για όλα τα παραπάνω παίζει ο εμπυχωτής, άλλωστε ένας σημαντικός τομέας του τουρισμού αναπήρων είναι και η ψυχαγωγική – θεραπευτική / προπονητική ποδηλασία. Από την πολυετή μου εμπειρία στον χώρο , μπορώ να διαβεβαιώσω για τα μέγιστα οφέλη της ποδηλασίας σε ένα πλήθος μορφών αναπηρίας. Ο ρόλος του εμπυχωτή / ποδηλάτη

Τα χαρακτηριστικά του

Να γνωρίζει πολύ καλά μία τουλάχιστον γλώσσα

Να είναι γνώστης στοιχείων οικολογίας και περιβάλλοντος (ορνιθολογία, βοτανολογία, γεωλογία)

Να έχει αθλητική εμπειρία / παιδεία

Να κατέχει βασικές γνώσεις ψυχολογίας και ανθρώπινης συμπεριφοράς

Να χαρακτηρίζεται από ευγένεια, κοινωνικότητα, μετριοφροσύνη, αυτό εκτίμηση, αυτοπειθαρχία, αυτοσυγκέντρωση

Να αποτελεί ο ίδιος παράδειγμα ανθρώπου που ευεργετήθηκε από τις υπαίθριες δραστηριότητες κ έναν φυσικό τρόπο ζωής

Να μπορεί να προσφέρει πρώτες βοήθειες

Να έχει γνώσεις ιστορικές , θρησκευτικές, λαογραφικές των περιοχών που δραστηριοποιείται

Να έχει όρεξη για μάθηση και γνώση, για δια βίου εκπαίδευση και να κρατά πάντα επαφή με τις διεθνείς εξελίξεις στον χώρο.

Ένας τέτοιος εμπυχωτής μπορεί να λειτουργήσει συγχρόνως και στον χώρο των ποδηλατικών δραστηριοτήτων αλλά και στον χώρο του τουρισμού για ανάπηρους. Σημαντικό επίσης είναι, σε ότι αφορά στον τουρισμό αναπήρων, εάν ο εμπυχωτής έχει και ο ίδιος κάποια αναπηρία την οποία έχει ξεπεράσει και αντιμετωπίζει επιτυχώς. Ειδικά πρωταθλητές αγωνισμάτων αποτελούν τους καλύτερους, πιο μεταδοτικούς και αποτελεσματικούς εμπυχωτές των αναπήρων και όχι μόνο.

Η ΑΣΚΗΣΗ ΩΣ ΦΑΡΜΑΚΟ

Η αύξηση της σωματικής δραστηριότητας συμβάλλει σημαντικά στην πρόληψη και τη θεραπεία πολλών παθολογικών καταστάσεων, από τις οποίες μαστίζονται οι σύγχρονες δυτικές κοινωνίες.

Η άσκηση καταπολεμά την παχυσαρκία, αυξάνει την μυϊκή και την οστική μάζα (δρα κατά της οστεοπόρωσης), μειώνει τα επίπεδα και βελτιώνει την ποιότητα των λιπιδίων του αίματος, βοηθά στην αντιμετώπιση του σακχαρώδους διαβήτη και ελαττώνει την αρτηριακή πίεση.

Επιπλέον μειώνει το στρες μέσω του αυξημένου καταβολισμού της αδρεναλίνης, της νοραδρεναλίνης και της κορτιζόλης

(τριών ουσιών οι οποίες υπερεκκρίνονται σε κάθε κατάσταση ψυχικής υπερέντασης).

Η άσκηση βελτιώνει την λειτουργία του αναπνευστικού και άλλων συστημάτων του οργανισμού και προάγει, μέσω της εφίδρωσης, την αποβολή του χλωριούχου νατρίου (αλάτι), που καταναλώνουμε σε πολύ μεγαλύτερες ποσότητες από τις πραγματικές μας ανάγκες.

Επίσης κατά την διάρκεια της άσκησης παράγονται , ιδίως από τον εγκέφαλο, ουσίες με αντικαταθλιπτικές ιδιότητες, όπως η φαινυλαιθυλαμίνη, που συμβάλλουν στην

ελάττωση της νευρομυϊκής έντασης, στην αύξηση της αυτοπεποίθησης, στη βελτίωση της ποιότητας του ύπνου, κ.α.

Η ευεργετική επίδραση μιας ώρας συστηματικής άσκησης, προσαρμοσμένης στις ιδιαιτερότητες, τις προτιμήσεις και τις τρέχουσες δυνατότητες του ατόμου ισοδυναμεί με αυτήν που προκύπτει ύστερα από ψυχανάλυση και ψυχοθεραπεία ωρών. Επομένως, η συστηματική μυϊκή άσκηση πρέπει να αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της προσπάθειας για τον έλεγχο των κινδύνων που συνεπάγεται ο καθιστικός βίος.

Το βασικό πρόγραμμα για τους περισσότερους ενήλικες περιλαμβάνει πορεία (η πιο φυσιολογική μορφή άσκησης), διάρκειας μιας ώρας περίπου καθημερινά, ή 20-30 λεπτά ήπιας ποδηλασίας, η οποία είναι και προτιμότερη όταν υπάρχουν προβλήματα στις αρθρώσεις των κάτω άκρων.

Οι πολλές και ποικίλες κινητικές δραστηριότητες αποτελούν την γνωσιακή βάση του ανάπηρου και μέσα από αυτές αναπτύσσει στρατηγικές για την απόκτηση νέων και πιο σύνθετων δραστηριοτήτων. Παράλληλα, αναπτύσσει, την ικανότητα να γενικεύσει αυτές τις στρατηγικές και σε άλλα γνωστικά αντικείμενα, μεταφέροντας τον κανόνα και επιδιώκοντας να λύσει περισσότερα και διαφορετικά προβλήματα. Τα συναισθηματικά οφέλη σχετίζονται με την επιβράβευση της προσπάθειας, την ικανοποίηση για την επιτυχία και την καταξίωση στα μάτια των άλλων, που αποτελούν ουσιαστικά τους 'κριτές' της προσπάθειας ή /και του αποτελέσματος.

Σε όλο το φάσμα των αναπηριών, δηλαδή στις κινητικές αναπηρίες, τις συναισθηματικές διαταραχές, τη νοητική καθυστέρηση καθώς και στις αισθητηριακές διαταραχές (τύφλωση, κώφωση), η κινητική δραστηριότητα εξυπηρετεί πάρα πολλούς σκοπούς. Πέρα και πάνω από την βελτίωση των δεξιοτήτων αυτοεξυπηρέτησης και την ανεξάρτητη διαβίωση, την ανάπτυξη κινητικών και φυσικών ικανοτήτων, την εκμάθηση αθλητικών δεξιοτήτων και την ελάττωση των συνεπειών της αναπηρίας, το άτομο με αναπηρία μέσα από την φυσική δραστηριότητα αποκομίζει οφέλη που αφορούν την κοινωνικοποίησή του και την ισότιμη συμμετοχή του στα κοινωνικά δρώμενα. Μέσα από την συμμετοχή σε ατομικές αλλά και ομαδικές φυσικές δραστηριότητες το άτομο με αναπηρία δομεί την αυτοπεποίθησή και αυτοεκτίμησή του, ενδυναμώνει τις δεξιότητες του για διαπροσωπικές σχέσεις, εμπλουτίζει την ζωή του με δεξιότητες που το βοηθούν να ενταχθεί σε ομάδες αριμελών και μαθαίνει να διαχειρίζεται το άγχος, που απορρέει μέσα από αισθήματα ανεπάρκειας και μειονεκτικότητας, εφόσον αναγνωρίζει την κατάστασή του και ενεργεί με σκοπό να την βελτιώσει.

Κοινωνική ενσωμάτωση

Η φυσική δραστηριότητα με όλες της τις μορφές (φυσική αγωγή, κινητική αναψυχή, αθλητισμός και πρωταθλητισμός) αποτελεί αφενός ένα χώρο συνάντησης ατόμων ανεξαρτήτως εθνικών, φυλετικών ή άλλων ατομικών διαφορών και αφετέρου έναν αβίαστο τρόπο συνύπαρξής τους. Η διδασκαλία και η εξάσκηση νέων εναλλακτικών κινητικών και αθλητικών δραστηριοτήτων εμπλουτίζουν, από τη μια μεριά, το ρεπερτόριο του ασκούμενου, ενώ, από την άλλη του επιτρέπουν να εξερευνήσει νέες δραστηριότητες και προσωπικές ικανότητες και ενδιαφέροντα που του παρέχουν νέες προκλήσεις και ευκαιρίες επιτυχίας, συνεπώς του παρέχουν κίνητρα για συμμετοχή και βελτίωση. Όλες οι μορφές φυσικής δραστηριότητας δίνουν τη δυνατότητα αξιοποίησης του ελεύθερου χρόνου, της ψυχαγωγίας και επιτρέπουν στο άτομο να αναπτύσσει κοινωνικές σχέσεις με τους συν-ασκούμενους, τους εκπαιδευτές και άλλους.

Η πραγματοποίηση ομαδικών και αθλητικών δραστηριοτήτων, που να μπορούν να συμμετέχουν και τα άλλα μέλη της οικογένειας, είναι ένα πρώτο βήμα για την κοινωνική ενσωμάτωση του ατόμου σε μια πρώτη φάση.

Ένα επόμενο βήμα αποτελεί η θεσμοθέτηση και η πραγματοποίηση προγραμμάτων άθλησης ατόμων με και χωρίς αναπηρίες. Δηλαδή όπου είναι δυνατό να μπορούν να γίνουν κοινά προγράμματα άσκησης για ανθρώπους με αναπηρίες και για ανθρώπους χωρίς αναπηρίες (π.χ. ποδηλασία, κολύμβηση, βόλεϊ, αναρρίχηση, ιππασία, στίβος κ.λ.π.).

Τα οφέλη από ένα τέτοιο πρόγραμμα ένταξης είναι αμφίδρομης κατεύθυνσης, καθώς δεν ωφελούνται μόνο τα άτομα με αναπηρίες, αλλά και τα άτομα του γενικού πληθυσμού. Η ένταξη αναπήρων στα γενικά προγράμματα φυσικής δραστηριότητας μπορεί να προωθήσει την κοινωνικότητα των ατόμων χωρίς αναπηρία, να αλλάξει τη στάση τους απέναντι στο διαφορετικό και να αυξήσει την ικανότητα τους για συνεργασία. Ακόμα και σοβαρής μορφής αναπηρίες δεν παρεμποδίζουν τη διεξαγωγή του προγράμματος, ούτε και μειώνουν την ποιότητα του.

Τέλος, η θεσμοθέτηση και η τακτική διοργάνωση αθλητικών εκδηλώσεων (τουρνουά, ημερίδες, φιλικές αθλητικές συναντήσεις) μεταξύ αθλητικών συλλόγων αναπήρων και μη αναπήρων, είναι ένα ακόμη βήμα που συμβάλλει στην κοινωνικοποίηση όλων των εμπλεκομένων. Πολύ περισσότερο δε η συμμετοχή των αναπήρων σε μικτά προγράμματα φυσικής δραστηριότητας συμβάλλει στην ένταξη και ενσωμάτωση των αναπήρων στην κοινωνία, την άρση των προκαταλήψεων απέναντι στην διαφορετικότητα, αποκλείοντας έτσι τη δημιουργία γκέτο, δηλαδή σύγχρονων Καιιάδων όπως είναι ο ρατσισμός και ο κοινωνικός αποκλεισμός. Γενικότερα η υλοποίηση ανάλογων προγραμμάτων βοηθά στην ωρίμανση και ενδυνάμωση στάσεων αποδοχής του 'άλλου' με ισότιμα κριτήρια και τη δημιουργία θεσμών που να προωθούν τη συμμετοχή των πολιτών με ίσους όρους σε όλα τα επίπεδα κοινωνικής δράσης, δηλαδή ενισχύοντας ουσιαστικά την ίδια τη δημοκρατία.

Ζητούμενο, μια κοινωνία αξιών

Ο αθλητισμός ιστορικά αλλά ιδιαίτερα στον 21^ο αιώνα είναι άμεσα συνδεδεμένος με την ανάγκη του ανθρώπου να αγωνίζεται να ξεπεράσει τον εαυτό του και τις δυσκολίες του και να καταξιώνεται μέσα από την ίδια την συμμετοχή του. Όσο, λοιπόν αναπτύσσεται η συμμετοχή σε φυσικές και αθλητικές δραστηριότητες τόσο περισσότερο η κοινωνία βιώνει την αξία της συμμετοχής στον αγώνα και την ευγενή άμιλλα.

Η φυσική δραστηριότητα και κατ' επέκταση ο αθλητισμός είναι έκφραση πολιτισμού αλλά και δείκτης της ποιότητας ζωής μιας κοινωνίας. Είναι, επομένως, κυρίαρχος ο ρόλος της φυσικής δραστηριότητας στη διαδικασία κοινωνικοποίησης όλων των πολιτών και τη βελτίωση της ποιότητας της φυσικής και κοινωνικής δραστηριότητας.

Ίσως κάποιοι πουν πως ονειροπολώ και πως θα έπρεπε να προσαρμοστώ στην σκληρή Ελληνική πραγματικότητα, όμως χωρίς όνειρα η δύσκολη ζωή δεν προχωράει.

Χωρίς όνειρα, έστω και άπιαστα δεν εξελίσσεσαι , δεν αναπτύσσεσαι .

Θα ονειρεύομαι πάντα καλύτερες συνθήκες ζωής και ισότιμης συμμετοχής στον αθλητισμό και κατ επέκταση σε κάθε κοινωνική δραστηριότητα των συναδέλφων ακρωτηριασμένων και ιδιαίτερα των νέων παιδιών, που σχεδόν καθημερινά σακατεύονται σε κάποιο δρόμο της χώρας μας.

Θα ονειρεύομαι ένα τμήμα Προσθετικής και Ορθοτικής στα ΤΕΙ, με ακρωτηριασμένους σπουδαστές επίσης.

Και θα ελπίζω σε μια υγιή επιτέλους διοίκηση στα δρώμενα και στις δομές του αθλητισμού κινητικά αναπήρων, (και όλου του αναπηρικού κινήματος) που θα αποτελείται από ανθρώπους με όρεξη και όνειρα, κατά προτίμηση με αναπηρία και προηγούμενη αθλητική εμπειρία, και όχι τυχαίρπαστους κυρίους και κυρίες, διπλοθεσίτες ή και τριπλοθεσίτες, ανεπάγγελτους ή μόνιμα αποσπασμένους, αρτιμελείς που εκμεταλλεύονται την αναπηρία των παιδιών τους, χωρίς καμία επιστημονική γνώση του αντικειμένου που υποτίθεται προωθούν, χωρίς αθλητική παιδεία, κόλακες βουλευτών και υπουργών, που διακρίνονται σε αγωνίσματα σκοτεινών δραστηριοτήτων και οι οποίοι είναι οι κύριοι υπεύθυνοι της κατάντιας που επικρατεί χρόνια τώρα σ ότι έχει σχέση με την ανάπτυξη και διάδοση του (τόσο ευεργετικού) αθλητισμού / τουρισμού αναπήρων.

Στην σύγχρονη εποχή και ιδιαίτερα μετά την δεκαετία του 80, το παραλυμπιακό κίνημα με τις πολλές αθλητικές διοργανώσεις ανα τον κόσμο συνέβαλλε πάρα πολύ στην μετακίνηση αναπήρων για ψυχαγωγικούς λόγους.

Είχαμε όμως και στην αρχαία Ελλάδα ένα ανάλογο παράδειγμα. Τις λεγόμενες ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΕΣ. Εκδηλώσεις που συνδύαζαν την ψυχαγωγία, την άθληση και τον τουρισμό και που ελάμβαναν μέρος στα Ασκληπιεία ή αλλιώς στα θεραπευτικά κέντρα ή κέντρα αποκατάστασης της εποχής. Στις Ασκληπιάδες δεν έπαιζε ρόλο η πρώτη ή δεύτερη θέση αλλά η συμμετοχή, γιατί αυτή από μόνη της αποτελούσε μια προσωπική νίκη.

Μήπως θα ήταν μια καλή ιδέα λοιπόν , η διοργάνωση ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΩΝ και με την συνδρομή του ΕΝΑΤ ανά τακτά χρονικά διαστήματα σε τουριστικούς προορισμούς της Νότιας Ευρώπης ?

Τελειώνοντας θα ήθελα επίσης να σας ενημερώσω για την αμέριστη συμπαράσταση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ρεθύμνου, όπου ζω και εργάζομαι, και να μεταφέρω προσωπικό μήνυμα του Νομάρχη Κου Παπαδάκη , ο οποίος μας προσκαλεί στο Ρέθυμνο για το επόμενο μας συνέδριο (την Άνοιξη?) στο οποίο θα μπορούσαμε να συμπεριλάβουμε και ψυχαγωγικές κ αθλητικές δραστηριότητες. Αποτελεί επίσης δέσμευσή του η εκπόνηση μελέτης για την υλοποίηση σχετικών δράσεων, όπως επίσης και η έκδοση ενός ενημερωτικού οδηγού για τον προσπελάσιμο τουρισμό στο νομό Ρεθύμνου. Αξίζει εδώ να αναφέρω ότι ο νομός Ρεθύμνου επιλέχθηκε για να εφαρμοστεί πιλοτικά (από το 2005) το πρόγραμμα ΑΓΡΟΤΟΥΡΙΣΜΟΥ του Υπ. Τουριστικής Ανάπτυξης, στο οποίο συμμετέχω εξ αρχής στον τομέα υπαίθριες δραστηριότητες

*στην φιλοσοφία του για τις εναλλακτικές διακοπές, προνοεί και για τον τουρισμό των αναπήρων.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή και το ενδιαφέρον σας και ελπίζω να συμβάλλουμε όλοι, ο καθένας από την θέση του στην ανάπτυξη του τουρισμού των ανθρώπων με αναπηρίες.